

Putevi koji vode u rat i ekonomski kolaps

By [Dr. Paul Craig Roberts](#)

Global Research, December 05, 2011

24 November 2011

Novembar 23, 2011: Dan uoči Dana zahvalnosti doneo je tri vanredne vesti. Prva je izveštaj o debati u republikanskoj predsedničkoj kampanji. Druga je izjava ruskog predsednika o odgovoru njegove zemlje na raketne baze koje je Vašington postavio oko Rusije. A treća je neuspešna aukcija nemačkih državnih obveznica.

Pošto nas presstitutski[1] mediji neće obavestiti o značenju svega toga, dozvolite da ja pokušam.

Sa izuzetkom Rona Pola, jedinog kandidata na bilo kojoj od strana koji je kvalifikovan da bude predsednik SAD, ostali republikanski kandidati su još gori od Obame, predsednika koga je zemlja zdušno podržavala, a koji je prodao američki narod posebnim interesima.

Nijedan novoizabrani predsednik kog se sećamo, ni Džon F. Kenedi, ni Ronald Regan, nije uživao tako izvanrednu reakciju na svoj izbor kao Barak Obama. Rekordan broj ljudi prkoseći hladnoći prisustvovao je njegovom svečanom polaganju zakletve. Prilaz Kapitolu bio je kratkometrima Amerikancima koji su ceremoniju mogli da vide samo na ogromnim ekranima.

Obama je uveravao biračko telo da će okončati ratove, zaustaviti kršenje zakona od strane američke vlade, dokrajčiti režim ilegalnih mučenja, zatvoriti zatvor za mučenje Gvantanamo, i voditi računa o stvarnim potrebama američkog naroda a ne o tome kako da novcem poreskih obveznika napuni džepove vojno-bezbednosnog kompleksa.

Avaj, čim je kročio u kancelariju, Obama je obnovio i proširio Buševe/Čejnijiève/neokonzervativne ratove.

Ozakonio je napad Bušovog režima na američki Ustav. Vol Stritu je prepustio da vodi ekonomsku politiku SAD. Time je abolicirao Bušov režim za počinjene zločine, a na američki narod svalio troškove očuvanja ekonomskog blagostanja mega-bogatih.

Čovek bi pomislio da bi tako promašenog predsednika bilo lako pobediti. S obzirom na istorijsku priliku, Republikanska partija je pred biračko telo izvela najneverovatnije glupu i podlu zbirku kandidata, sa izuzetkom Rona Pola koji ni nema podršku stranke, ikada viđenu u Americi.

U predsedničkoj "debati" održanoj 22. novembra, kandidati - sa izuzetkom Rona Pola - predstavili su se kao skup neznalica i ratnih huškača koji podržavaju policijsku državu. Gingrič i Kejn su izjavili da muslimani "žele da nas sve pobiju" i da "ćemo svi biti u opasnosti do kraja naših života".

Bakman je rekao da je američka marionetska država, Pakistan, "više nego egzistencijalna

pretnja". Bakman nema pojma šta je to "više od egzistencijalne pretnje". Svejedno, zvuči dovoljno ozbiljno i intelektualno, nešto što može da izgovori samo kandidat koji je davnapočivši Sovjetski Savez nazvao prisutnom pretnjom za SAD.

Nažalost po Amerikance i svet, američko biračko telo nema inteligenciju niti svest o tome da živi u policijskoj državi i da treba da izabere Rona Pola, koji je poslednji branitelj Ustava SAD zajedno sa Demokratom Denisom Kučinićem. Pa ipak, postoji svetla strana u mogućnosti da neki republikanski moron bude izabran za predsednika "svetske supersile". Čim ostatak sveta shvati da neki ratom-sluđeni idiot ili idiotkinja drži prst na nuklearnom dugmetu, organizovaće se i staviti katanac na vašingtonski užas pre nego što ovaj sravni sve živo na zemlji.

Svaki svestan Amerikanac koji je gledao ili čitao o republikanskoj predsedničkoj debati nužno se morao zapitati na čemu treba da budemo zahvalni uoči nacionalnog praznika.

Ruska vlada, koja više voli da svoje resurse koristi za ekonomiju nego za vojsku, odlučila je da je preuzela previše rizika u ime mira. Dan uoči Dana zahvalnosti, ruski predsednik Dmitrij Medvedev je u televizijskom obraćanju ruskom narodu izjavio da će, *ukoliko* Vašington nastavi sa svojim planom da Rusiju opkoli raketnim bazama, zemlja odgovoriti sopstvenim novim nuklearnim raketama, koje će ciljati američke baze i evropske prestonice.

Predsednik Rusije je rekao da je ruska vlada zatražila od Vašingtona pravno obavezujuću garanciju da svrha američkih raketnih baza nije da budu pretnja Rusiji, ali je Vašington odbio da pruži takve garancije.

Medvedevljeva izjava zbunjuje. Šta mu znači ono "*ukoliko* Vašington nastavi?" Američke raketne i radarske baze *su već u funkciji*. Rusija je već *opkoljena*. Je l' to Medvedev tek sada shvatio šta se sprema?

Spori odgovor Rusije i Kine na agresiju Vašingtona može se razumeti samo u kontekstu komunističkog iskustva dve zemlje. Patnje Rusa i Kineza u komunizmu bile su ekstremne, a misleći deo tih naroda na Ameriku je gledao kao na ideal političkog života. Ova samoobmanjivanje i dalje vlada mentalitetom progresivnih mislilaca u Rusiji i Kini. Za Rusiju i Kinu se može ispostaviti katastrofalnim to što imaju građane koji se rukovode SAD.

Sudeći po Medvedevljevoj izjavi, to poverenje u pouzdanost Vašingtona prožima čak i rusku vladu, koja bi bila razuverena "pravno obavezujućom garancijom" Vašingtona. Posle svih krupnih vašingtonskih laži lansiranih u 21. veku - o "oružju za masovno uništenje", "povezanosti sa Al Kaidom", "iranskom nuklearnom oružju" - zašto bi neko imao ikakvo poverenje u "pravno obavezujuće garancije" Vašingtona? Takve garancija ne bi ništa značila. Kako bi bila sprovedena? Jednostavno, takva garancija bi bila još jedna prevara u žudnji Vašingtona za svetskom hegemonijom.

Dan pred Dan zahvalnosti doneo je još jedan izuzetan razvoj - neuspeh aukcije nemačkih državnih obveznica, što je događaj bez premca.

Zašto Nemačka, jedini finansijski ispravan član EU, nije mogla da proda 35% svoje ponude 10-godišnjih obveznica? Nemačka nema problem sa dugovima, a od njene ekonomije EU i američke vlasti očekuju da ponese lavovski deo spasavanja zemalja članica EU koje su finansijski ugrožene.

Naslućujem da je razlog neuspeha aukcije obveznica nemačke vlade to što je isti orkestriran od strane SAD, vlasti EU, a posebno Evropske centralne banke (ECB), kao i privatnih banaka, kako bi kaznili Nemačku što nije dozvolila da ECB otkupi suverene dugove zemalja članica Evropske unije.

Nemačka vlada pokušava da odbrani uslove pod kojima je Nemačka odustala od kontrole nad sopstvenom valutom i pristupila EU. Insistiranjem na zakonitosti ugovora, Nemačka je onemogućila da ECB postupi po uzoru na američke Federalne rezerve i monetizuje dugove vlada članica.

Od svog samog početka Evropska unija je bila zavera protiv Nemačke. Ako ostane u EU, Nemačka će biti uništena. Izgubiće svoj politički i ekonomski suverenitet, a ekonomiju će joj iscediti fiskalno neodgovorne članice EU.

Ako Grci neće da podnose tiraniju, zašto bi Nemci?

Dr Pol Krejg Roberts je bio pomoćnik sekretara Trezora SAD u Reganovoj administraciji, saradnik urednik Volstrit žurnala, viši naučni saradnik u Huverovom institutu Univerziteta Stanford, predavao političku ekonomiju na Centru za strateške i međunarodne studije na Džordžtaun univerzitetu. Autor je ili koautor devet knjiga, svedočio trideset puta pred kongresnim odborima.

[1] *presstitute* – autorova kovanica, od press i prostituisanje, prim.prev.

Prevod: [NSPM](#)

Originalni tekst možete naći na Globalresearch.ca

The original source of this article is Global Research
Copyright © [Dr. Paul Craig Roberts](#), Global Research, 2011

[Comment on Global Research Articles on our Facebook page](#)

[Become a Member of Global Research](#)

Articles by: [Dr. Paul Craig Roberts](#)

About the author:

Paul Craig Roberts, former Assistant Secretary of the US Treasury and Associate Editor of the Wall Street Journal, has held numerous university appointments. He is a frequent contributor to Global Research. Dr. Roberts can be reached at <http://paulcraigroberts.org>

Disclaimer: The contents of this article are of sole responsibility of the author(s). The Centre for Research on Globalization will not be responsible for any inaccurate or incorrect statement in this article. The Centre of Research on Globalization grants permission to cross-post Global Research articles on community internet sites as long the source and copyright are acknowledged together with a hyperlink to the original Global Research article. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: publications@globalresearch.ca

www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: publications@globalresearch.ca